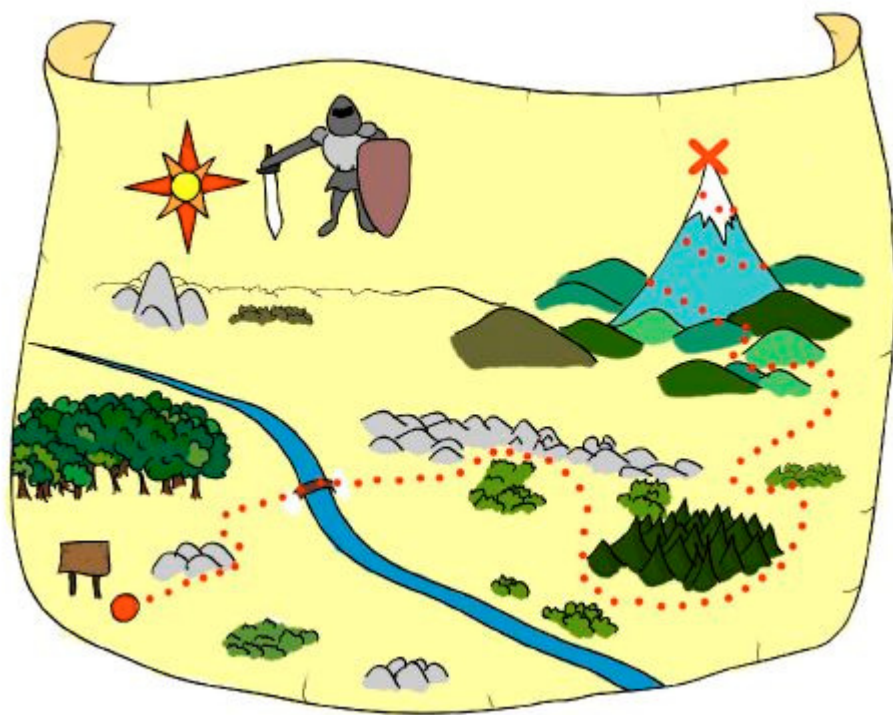


גיבור ההר

איוואן פארבוב





בובו רצה לראות את התחרות ולפגוש את
הגיבורים המפורסמים ביותר בעולם. הוא
בדק את המפה בקפדנות. התחרות התקיימה
גבוה בהר, בשטחו של בורן האוח הקוסם.
לבובו חכה מחר יום הליכה ארוך.



בובו השועל הקטן היה נרגש מאוד. למחרת
היום אמורה הייתה להתקיים תחרות של
גיבור ההר. החיות האמיצות והחזקות ביותר
היו צריכים לקחת בה חלק



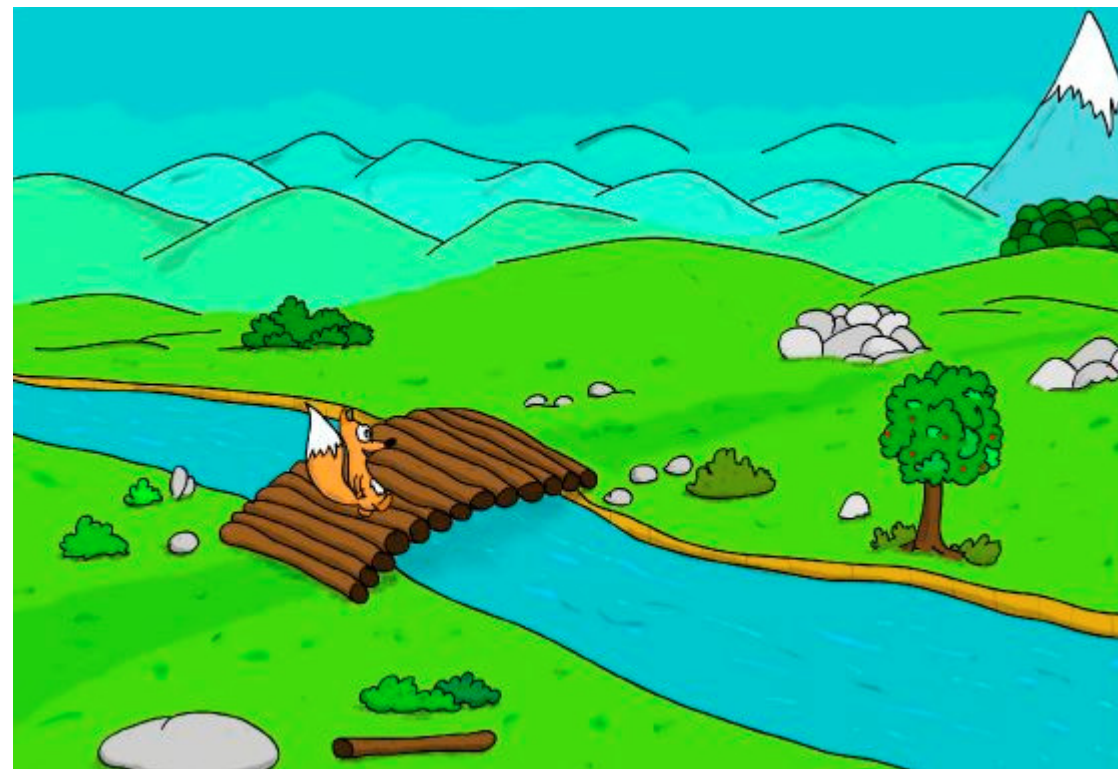
**בבוקר בובו התעורר מוקדם, צחצח את שיניו
ואכל מהר את ארוחת הבוקר שלו. הארוחה,
שהכינה אמו הייתה טעימה מאוד.**



**קשה היה לבובו להרדם באותו הלילה. הוא
הביט על הפסגה הרחוקה וחלם על התחרות.
הוא ציפה בחוסר סבלנות לבוקר.**



הוא הסתכל למים וראה חיפושית שנפלה
לתוך הנהר. שפועיי החוף היו תלולים מדי
והיא לא יכלה לצאת בעצמה. היא נפנפה
בבהלה ברגלים ובמשושים שלה.



בובו הבטיח לאמא שינהג בזהירות ויחזור
לפנות ערב, ואז מיהר אל ההר. הוא עבר
בשדות, סביב גבעות סלעים, ופתאום,
כשעבר מעל הנהר שמע מישהו הקורא לעזרה



כעבור רגע החיפושית שכבה כבר על הדשא והתייבשה בשמש, עייפה אך מאושרת שחייה ניצלו. גם בובו היה עייף אך לא היה לו זמן לנוח. הוא סחט את זנבו שהיה ספוג במים ונעשה כבד מאוד, ומיהר לתחרות.



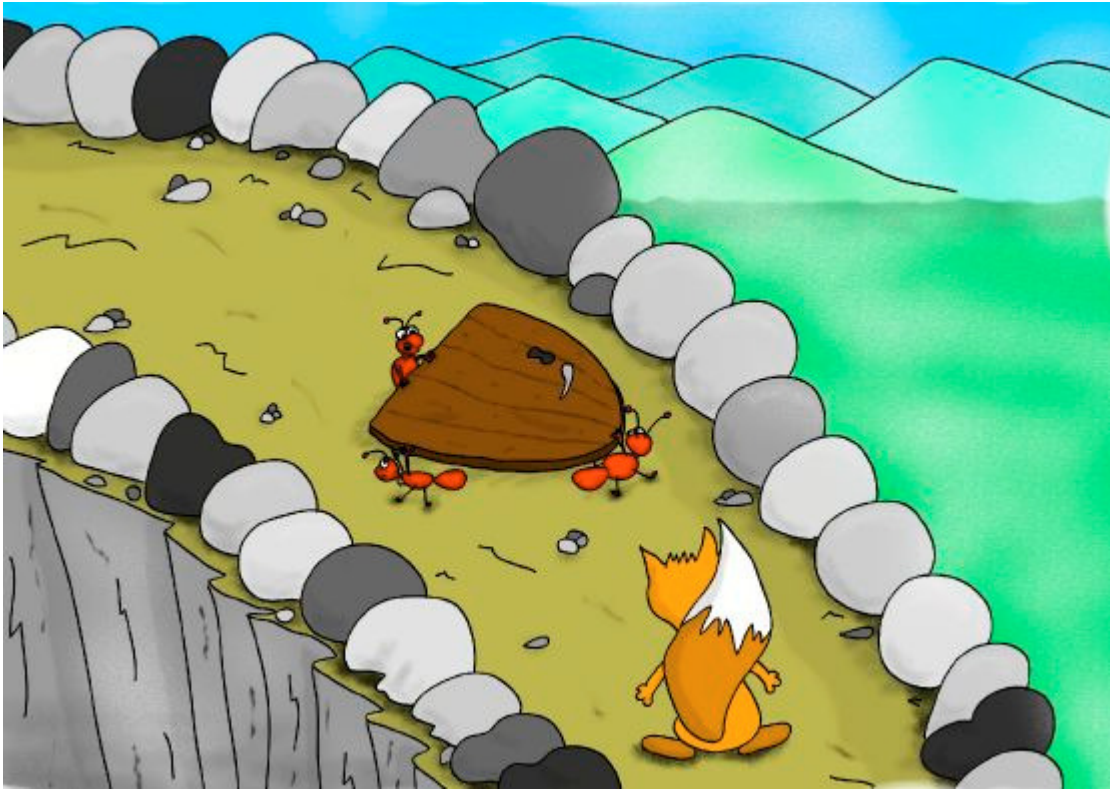
בובו חיפש מקל או ענף שבור כלשהו כדי לעזור לה, אך לא מצא שום דבר מועיל. שזמן דחק, ולכן הוא טבל את זנבו בתוך המים הקרים וקרא לחיפושית לתפוס אותו.



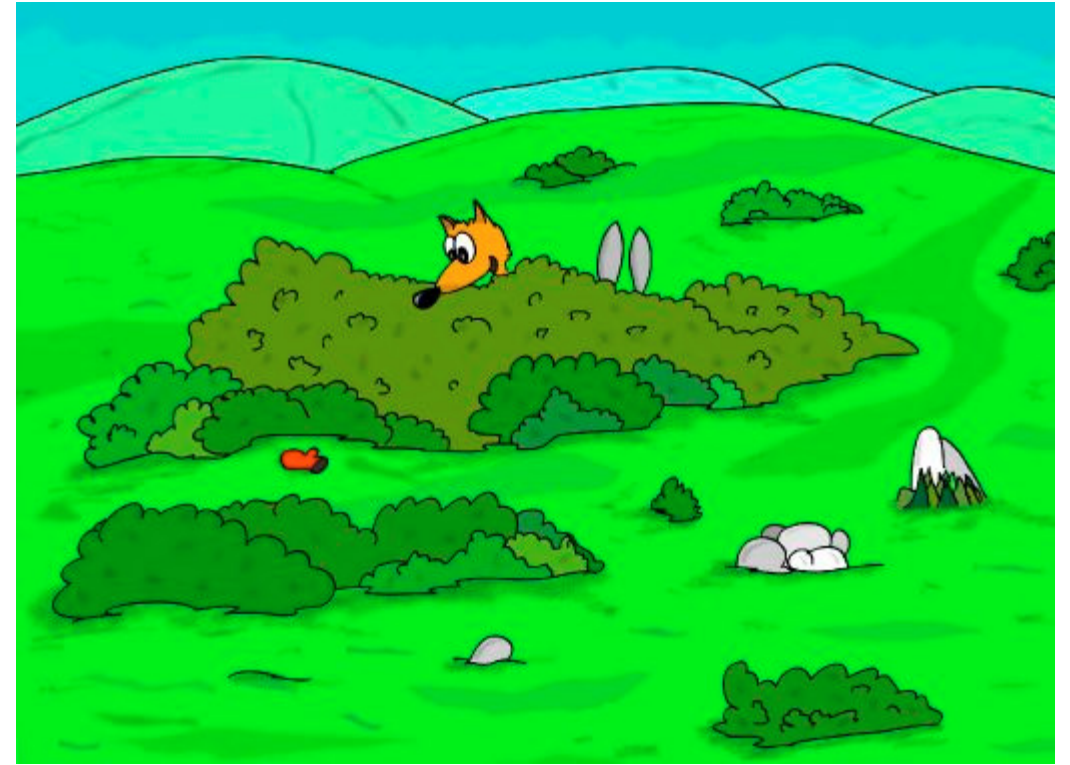
בובו מיהר לתחרות אך החליט לעזור
לארנבון. הוא קירב את אפו הרגיש אל
האדמה והתחיל לרחרח אחרי הכפפה של
הארנבון. הארנבון הלך אחריו מלא תקווה.



בדרך פגש בארנבון קטן שבכה מרות כי איבד
את אחת הכפפות שלו ולא ידע איך למצוא
אותה.



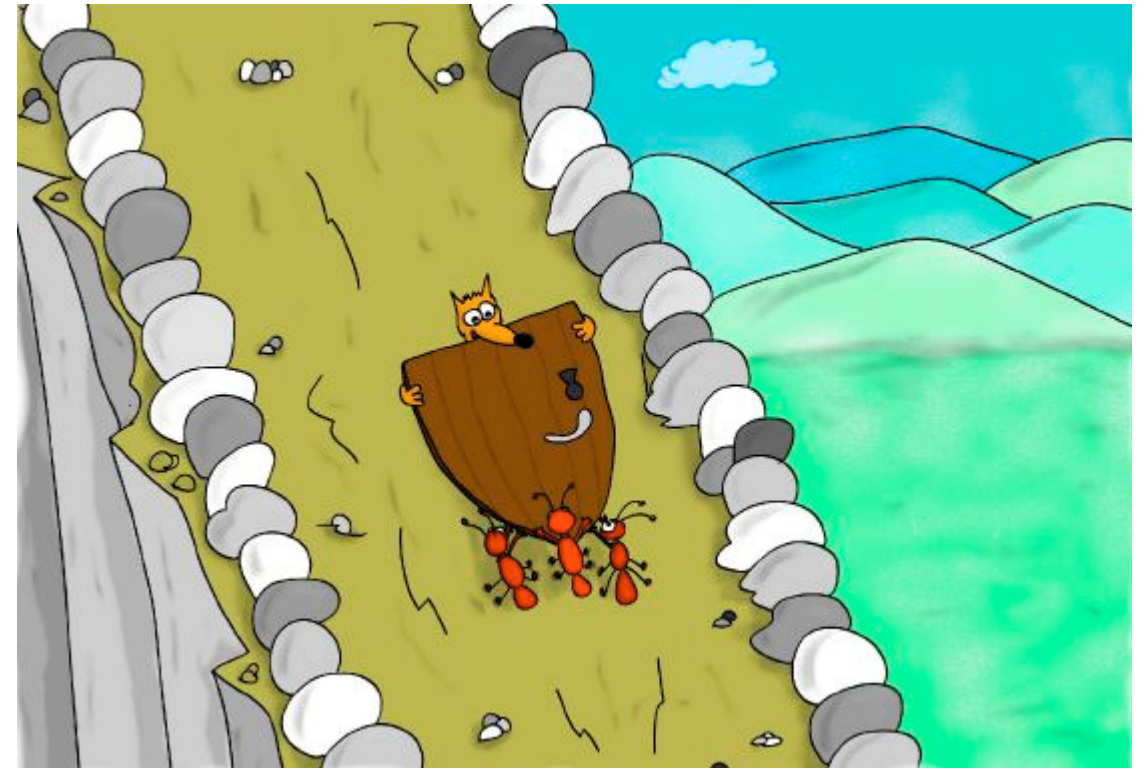
בעליה התלולה אל פסגת ההר פגש בובו
שלוש נמלים-כבאים, שסחבו דלת תא תצפית
האש, שנמצא גבוה על ההר.
הדלת הייתה כבדה מדי בשביל שלושת
הנמלים והן בקושי יכלו לנשום מהמאמץ.



תוך זמן קצר בובו מצא את הכפפה, שנפלה
בצד הדרך. שום דבר לא עמד מול אפו של
השועל!
הארנבון שמח מאוד ובצחוק רם רץ הביתה
עם הכפפות שלו. בובו מיהר אל ההר.



בסוף הם הגיעו לתא התצפית וביחד הצליחו להתקין את הדלת במקומה. הנמלים התיישבו על הארץ עייפות ומרוצות, אבל לבובו לא היה זמן לנוח. הוא המשיך בשביל התלול עד הפסגה.



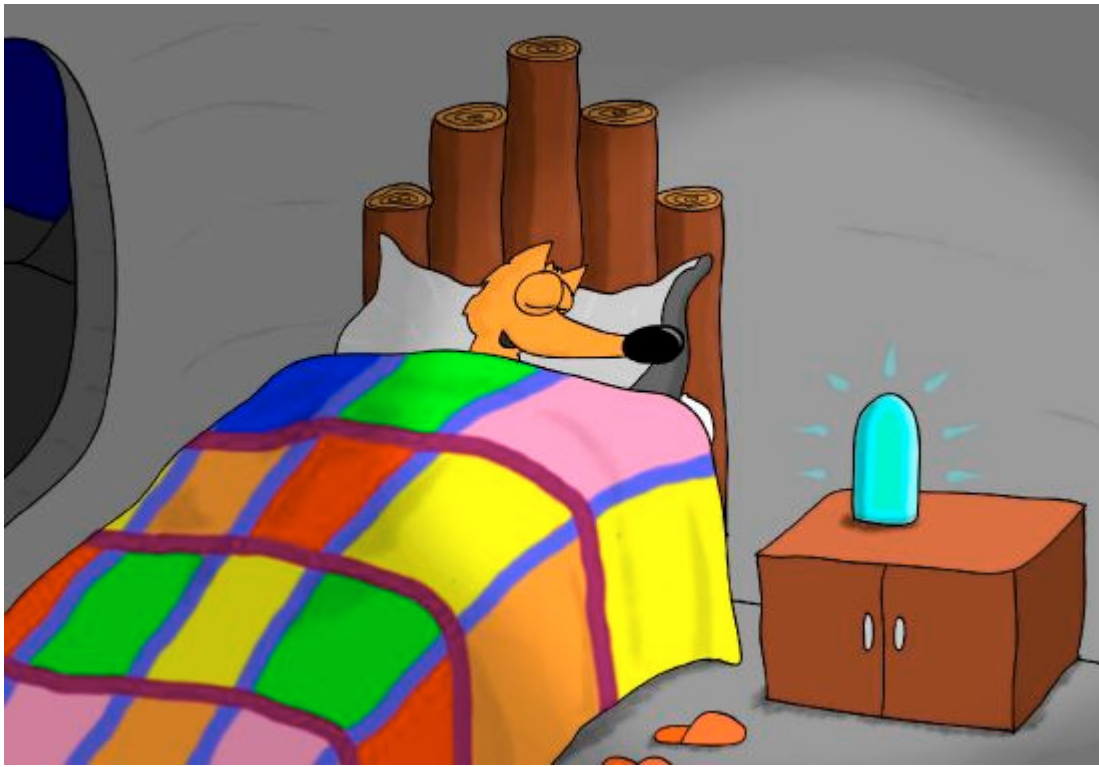
בובו החליט לעזור להן, למרות שהיה כבר מאוחר מאוד. הוא לקח את הדלת הכבדה ויחד עם הנמלים משך אותה למעלה לה.



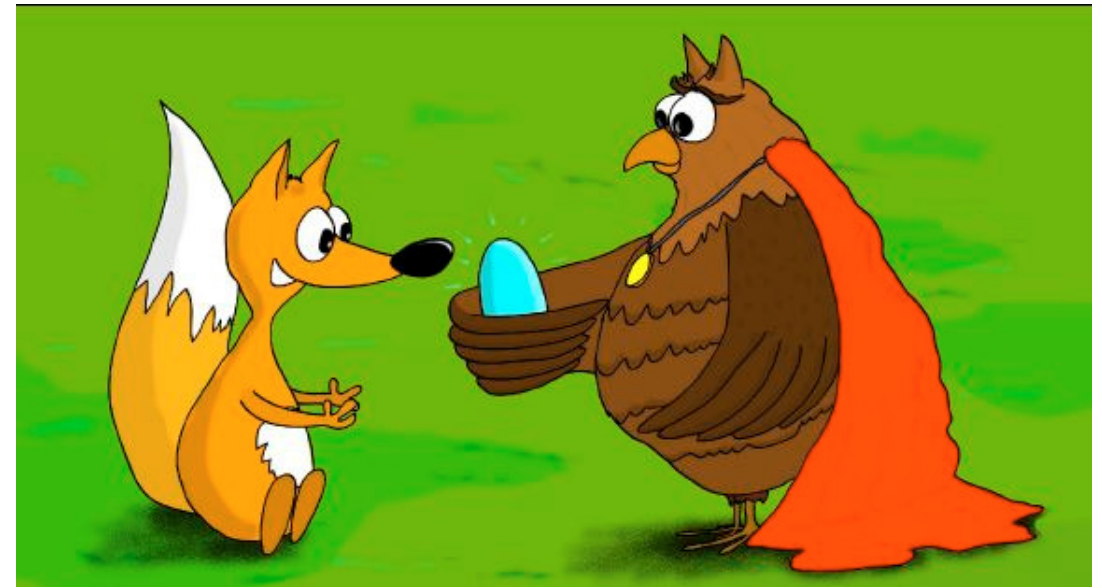
בובו התיישב בעצב על הארץ. הוא רצה כל כך לראות את התחרות ולפגוש את הגיבורים הגדולים, אבל החמיץ את הכל



כשבובו הגיע בסוף לפסגה התחרות כבר הסתיימה. סביב מונחות היו חרבות, מטרות, חיצים.. אבל כל הגיבורים כבר עזבו.



בובו הצליח לחזור הביתה עוד לפני ארוחת
ערב וסיפר להוריו מה קרה. כולם בבית היו
גאים בו מאוד. אחרי הארוחה בובו נשכב
במיטה עייף ומרוצה. הוא היה זקוק לשינה
טובה. אולי מחר מחכים לו עוד מעשים גדולים
והרפתקאות מעניינות



ופתאום שמע משק כנפיים. הוא הרים את ראשו.
לפניו עמד בורן, האוח הקוסם.
"אל תהיה עצוב, בובו. בעצם לא החמצת שום
דבר מעניין. ראה. יש לי משהו מיוחד בשבילך"
ובורן נתן לבובו גביש גדול שעליו כתוב היה
"גיבור ההר". זה היה הפרס הגדול והחשוב
ביותר שניתן היה לקבל בתחרות!
"אבל... למה?" שאל בובו מופתע "לא עשיתי כל
מעשה גבורה כאן."
"האם יש מעשי גבורה גדולים מאלה שעשית
היום?" חייך בורן "החמצת את התחרות שכל כך
רצית לראות, אבל עזרת לחיפושית, לארנבון
ולנמלים. אתה הגיבור האמיתי של ההר."